

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iunie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul avocatului Cataramă Rodica în numele inculpatului Vetrila Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Vetrila Oleg Andrei, născut la 29 februarie 1976, originar din s.Ghiduleni, r-nul Rezina, domiciliat în s.Mășcăuți, r-nul Criuleni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 10.10.2012 - 21.10.2014,

2. Instanța de apel: 10.11.2014 - 02.03.2015,

3. Instanța de recurs: 07.05.2015 - 09.06.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 21 octombrie 2014, Vetrila Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Orhei din 15 decembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Vetrila Oleg în beneficiul părții vătămate Oleinic Irina a prejudiciului material în sumă de 2700 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vetrila Oleg, în perioada de la 09 aprilie 2012, ora 07.30 pînă la 15 aprilie 2012, ora 16.30, aflîndu-se în casa nr.8 situată pe str.Ion Luca Caragiale, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă și asigurîndu-se că nu este văzut de nimeni, cu ajutorul unei pînze și șurubelnițe a deschis ușa de la intrare în prima odaie situată în partea laterală de la intrarea în casă, de unde a sustras din dulap o cutie în care se aflau o brățară din aur la prețul de 3500 lei, o brățară din aur la prețul de 1500 lei, un lanț din aur la prețul de 700 lei, cruciuliță din aur la prețul de 900 lei, un

medalion din aur de formă rotundă cu zodia gemeni la prețul de 500 lei, un inel din aur cu pietricele la prețul de 1600 lei, un inel din aur cu pietricele mărunte sub formă de inimioare la prețul de 1500 lei, ce aparține cet.Panfil Maria, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 10200 lei.

Tot el, la 12 aprilie 2012, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, în timp ce se afla în apartamentul nr.106 din str.Matei Basarab 5/5, mun.Chișinău, a dobîndit ilicit de la cet.Oleinic Irina un telefon mobil de model „Samsung GT-S 3850” la prețul de 2300 lei, după care în același apartament, a mai dobîndit ilicit prin abuz de încredere de la Oleinic Irina un alt telefon mobil de model „Samsung C 6712” la prețul de 2700 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Oleinic Irina un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 5000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul M.Afanas în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art.90 alin.(11) Cod penal, și să fie dispusă executarea în mod separat a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Orhei din 15.12.2011, iar în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal - să fie achitat, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, invocînd că probele prezentate de partea acuzării nu demonstrează vina inculpatului în săvîrșirea acestei infracțiuni, declarațiile părții vătămate I.Oleinic, cît și a martorilor, în cazul dat, urmau a fi apreciate critic, deoarece au tendința de a induce în eroare organele de drept și a se răzbuna pe inculpat; în cauză a fost încălcate prevederile art.8 Cod de procedură penală, nefiind dovedită vina inculpatului, respectiv, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015, a fost respins apelul avocatului M.Afanas în numele inculpatului O.Vetrila, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui O.Vetrila în săvîrșirea infracțiunilor imputate, fiind bazate pe declarațiile părților vătămate M.Panfil și I.Oleinic, a martorilor T.Oleinic, O.Andrieș, date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu celelalte materiale ale cauzei, și anume procesele-verbale de examinare a descifrărilor telefonice din 27.06.2012; de recunoaștere a persoanei din 12.06.2012, prin care partea vătămată I.Oleinic l-a recunoscut pe O.Vetrila, care a dobîndit de la ea prin înșelăciune și abuz de încredere două telefoane mobile de model „Samsung”; de recunoaștere a persoanei din 26.08.2012, prin care martorul O.Andrieș l-a recunoscut pe O.Vetrila, care i-a vîndut telefonul mobil de model „Samsung”; de ridicare de la T.Radionov și examinare a telefonului mobil de model „Samsung” din 17.07.2012 și 24.08.2012, care analizate în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate, astfel că acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) și art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

La fel, instanța a menționat că nu pot fi reținute argumentele apelanților, precum că inculpatul nu a sustras prin înșelăciune telefoanele mobile de la partea vătămată, care benevol i-a transmis telefonul mobil de culoare roz, deoarece acestea sînt combătute prin declarațiile lui I.Oleinic, care a declarat că avînd încredere în acesta, inculpatul a cerut acest telefon pe o perioadă de o lună, iar al doilea telefon i l-a dat

pentru a-l da la reparație, acesta spunând că are un prieten care se ocupă cu reparația telefoanelor, însă ulterior nu i l-a întors și nici nu i-a spus că la reparat.

Totodată, instanța de apel a conchis că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, nu echivalează cu achitarea lui de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, înlătură orice dubiu rezonabil și dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu are temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate, după cum solicită apelanții, deoarece aceasta a depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, cât și nu au fost stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor acesteia, care a fost audiată sub jurământ și avertizată de răspundere penală în baza art.312-313 Cod penal, de vreme ce nu a fost dovedită existența unor relații ostile între inculpat și partea vătămată, precum și că aceasta din urmă ar fi urmărit incriminarea pe nedrept a unei persoane nevinovate.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului O.Vetrila, a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor comise, de persoana acestuia, care fiind anterior condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, corect și întemeiat a considerat că O.Vetrila poate fi corectat și reeducat doar izolându-l de societate, deoarece faptele comise de el prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită acestuia este echitabilă în raport faptele comise.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul R.Catarama în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care O.Vetrila să fie achitat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe motiv că sentința de condamnare este bazată pe presupuneri, doar pe declarațiile părții vătămate care urmau a fi apreciate critic, deoarece aceasta a depus plîngere la poliție din dorința de a se răzbuna pe inculpat; în cauză lipsesc careva probe că ar fi existat al doilea telefon și că inculpatul l-ar fi dobândit prin abuz de încredere, partea vătămată neprezentînd careva probe în acest sens, astfel, învinuirea lui O.Vetrila în săvârșirea infracțiunii de escrocherie este bazată pe presupuneri, iar conform art.8 Cod de procedură penală, toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului; în ce privește infracțiunea de furt, instanța neîntemeiat nu a reținut că inculpatul a recunoscut vina și în privința acestuia este posibilă stabilirea unei pedepse mai blînde, cu aplicarea prevederilor art.90 alin.(11) Cod penal.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, ținînd cont de opinia procurorului și a părții vătămate I.Oleinic expuse în referințe, prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui O.Vetrila în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate au fost bazate pe cumulul de probe administrate în cauză, și anume declarațiile părții vătămate I.Oleinic, a martorilor T.Oleinic, O.Andrieș, date atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei - procesele-verbale de examinare a descifrărilor telefonice din 27.06.2012, de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.06.2012, de ridicare și examinare a telefonului mobil din 17.07.2012 și 24.08.2012, ordonanța de recunoaștere ca corp delict a telefonului mobil de model „Samsung GT-S 3850” din 24.08.2012, care analizate în ansamblu, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece acesta, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit ilicit bunurile părții vătămate I.Oleinic, cauzându-i acesteia o daună materială considerabilă.

Argumentele recurentului, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, că neîntemeiat nu au apreciat critic declarațiile părții vătămate, deoarece a depus plîngere la poliție din dorința de a se răzbuna pe inculpat, nu pot fi reținute, pe motiv că aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel, și nu poate constitui temei pentru recurs. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurentului privind achitarea lui O.Vetrila, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului lui la apărare.

Argumentele recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au individualizat pedeapsa și greșit nu au aplicat în privința lui O.Vetrila prevederile art.90 alin.(11) Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate.

Instanța de recurs constată că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanțele de fond au ținut cont pe deplin de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, au luat în considerație gradul pericolului social al infracțiunilor comise, acestea făcând parte din categoria celor mai puțin grave și grave, de persoana inculpatului care fiind anterior condamnat nu și-a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, astfel scopul preventiv și educativ al pedepsei penale nefiind atins, și, reieșind din prevederile art.61, 90 alin.(11) Cod penal, corect au considerat că corijarea și reeducarea lui O.Vetrilă este posibilă doar numai prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, potrivit art.90 alin.(11) Cod penal,

în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

În cazul dat, inculpatul a comis două infracțiuni cu intenție, una făcând parte din categoria celor mai puțin grave, iar alta se atribuie la categoria celor grave. Deci, pedeapsa aplicată inculpatului O.Vetrila a fost motivată, individualizată și aplicată acestuia în limitele prevăzute de lege, iar hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

La fel, instanțele de fond ținând cont de faptul că O.Vetrila anterior a fost condamnat, corect i-au stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, în cazul unui cumul de sentințe, considerând că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar în condițiile de izolare de societate.

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul R.Catarama în numele inculpatului O.Vetrila, care urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Catarama Rodica în numele inculpatului Vetrila Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2015, în cauza penală în privința acestuia, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 07 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun